

N:o 56.

Af herr **O. Jonsson** i Hof, om *skrifvelse till Kongl. Maj:t med begäran dels om åtgärder för särskiljande af de öfverfältläkaren nu tillhörande åligganden, dels ock om framläggande af förslag till ändring af allmänna garnisons-sjukhusets organisationsförhållanden.*

Enligt nuvarande bestämmelser är öfverfältläkaren vid armén och Stockholms garnison ledamot af medicinalstyrelsen, hvarjemte han tillika under en längre följd af år varit föreståndare för och lärare vid den s. k. militärläkarekursen. De åligganden, som sålunda tillkomma honom, äro mycket omfattande, och de innefatta en förening af tjänster, som väl icke kan betraktas såsom ändamålsenlig. Att på samma gång hafva säte och stämma i medicinalstyrelsen, i viss mån utöfva ett chefskap öfver fältläkarecorpsen, vara chefläkare vid Allmänna garnissonssjukhuset och öfverfältläkare vid Stockholms garnison, vara föreståndare för militärläkarekursen och vid densamma bestrida undervisning innebär ett sammanförande af befattningar, hvilka väl må kunna i ej oväsentlig mån särskiljas.

Oafsedt den sammanslagning af tjänster, som i detta afseende förefinnes, och de aflöningsförmåner i kontant och natura, som hopats på en hand, kan det väl svårligen vara en ändamålsenlig organisation, att ett militärsjukhus i hufvudstaden är omedelbart underställt arméns öfverfältläkare. Icke heller synes det vara lämpligt, att arméns öfverfältläkare är samtidigt öfverfältläkare vid Stockholms garnison.

Om denna senare anordning kunde möjligen vara af behovet påkallad, då infanteriet och kavalleriet i hufvudstaden ej räknades till något militärdistrikt, synes den ej stå i öfverensstämmelse med den nuvarande arméorganisationen. Enligt denna höra nemligen trupperna i Stockholm till en viss arméfördelning, i hvars stab bland annat befinner sig en fördelningsläkare.

Hvad åter chefsplatsen vid Allmänna garnisonssjukhuset angår, synes detta senare böra underställas den i hufvudstaden förlagda trängbataljonen, som har 1 regementsläkare och 2 bataljonsläkare. Skälen härtill äro tvenne: dels att befria öfverfältläkaren från befattningen med nämnda sjukhus, dels att främja sjukvårdsutbildningen vid trängbataljonen. Vid denna skall det ena kompaniet, sjukvårdskompaniet, utbildas till sjukvårdsmanskap och sjukvaktare m. m. Det ligger då i sakens natur, att denna utbildning bör vinna på en sådan anordning, då det sjukhus, hvarest utbildningen skall ega rum, blifver understäldt den läkare, som bär ansvaret för nämnda sjukvårdskompanis fackliga utbildning. I samma mån som förhållandena i förevarande afseende blefve fördelaktigare för utbildningen af meranämnda sjukvårdskompani, skulle de säkerligen äfven blifva det för de elever, som beordras ur den öfriga armén till allmänna garnisonssjukhuset för att utbildas till sjukvårdssoldater.

Med en förändrad organisation af allmänna garnisonssjukhuset torde det måhända äfven blifva möjligt att minska dertill utgående kostnader.

På grund af hvad som i korthet blifvit anfördt, får jag vördsamtt hemställa,

att Riksdagen ville i skrifvelse till Kongl. Maj:t anhålla, det tacktes Kongl. Maj:t taga under ompröfning, huruvida icke åtgärder borde vidtagas i det syfte, som här ofvan framstälts, samt till Riksdagen framkomma med förslag till ändring af allmänna garnisonssjukhusets organisationsförhållanden.

Stockholm den 26 januari 1895.

Olof Jonsson
i Hof.